

แนวโน้มนวัตกรรมเบี่ยงเบนของเด็กเชียงใหม่

มยุรี เพชรอักษร *

ไพวรรณ สุวรรณค์ *

ปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงจากเดิม ซึ่ง พ่อ-แม่ พี่น้อง เลี้ยงดูบุตรหลานด้วยตนเองที่บ้าน เป็นการนำเด็กไปเลี้ยงตามสถานรับเลี้ยงเด็ก การเลี้ยงดูเด็ก จึงเป็นบทบาทอย่างมาก ของพี่เลี้ยง และพี่เลี้ยงเด็กส่วน มากมุ่งการให้อาหารแก่เด็ก เป็นสำคัญ ไม่คำนึงถึง พัฒนาการเด็ก โดยธรรมชาติ เด็กที่เกิดมาทุกคนจะมีการเปลี่ยนแปลงสภาพร่างกาย ภูมิภาวะอย่างเป็น ระบบต่อเนื่องกัน หมายถึง เด็กมีพัฒนาการจะดีมาก น้อยแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับ สภาพแวดล้อม การเลี้ยงดู และการกระตุ้นที่เด็กได้รับ โดยเฉพาะเด็กแรกคลอด ถึง 2 ขวบ ช่วงระยะ เวลาดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หากเด็กขาดการเอาใจใส่ ขาดการกระตุ้นในช่วงนี้ จะทำให้เด็กขาดโอกาส พัฒนาการ ทั้งนี้เพราะระยะเวลาผ่านไปไม่มีโอกาส หวนกลับคืนได้ อนึ่งการเรียนรู้ที่สำคัญของเด็กคือการ เรียนแบบ เด็กจะเลียนแบบผู้ใกล้ชิดเสมอ ดังนั้นพี่ เลี้ยงจึงเป็นบุคคลที่มีความ สำคัญมาก ทั้งนี้เพราะอยู่กับ เด็กตลอดเวลาการให้ความรู้ การส่งเสริมสร้างบุคลิกที่ ดีแก่พี่เลี้ยงจึงเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้เขาเหล่านั้นเห็นความ สำคัญของการเลี้ยงดู การพัฒนาการที่ดีตลอดจนการมี เจตคติที่ดีต่อเด็ก มุ่งหวังให้พี่เลี้ยงเด็กนำความรู้ประสบ การณ์ไปปฏิบัติต่อเด็ก อันจะส่งผลให้เด็กไทยมี คุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

จากการอบรมวิชาการความรู้แก่พี่เลี้ยงในจังหวัด เชียงใหม่ เมื่อต้นปี 2535 จำนวน 45 คน ผู้

เขียนได้สำรวจพฤติกรรมที่จะมีแนวโน้มเกิดความ เบี่ยงเบนของเด็กตามสถานรับเลี้ยงเด็ก ในจังหวัด เชียงใหม่ วัย 2-5 ขวบ พบว่าเด็กมีแนวโน้ม ที่จะ เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนดังกล่าวผิดปกติ ดังต่อไปนี้ (เรียงตามความสำคัญ) : การชอบรังแกเพื่อนฝูง การไม่ อยู่หนึ่ง ควบคุมการขับถ่ายไม่ได้ ชอบขัดขืนทำหลายสิ่ง ของ กลัวคนแปลกหน้า ชอบเล่นคนเดียว เป็นต้น

จากพฤติกรรมดังกล่าวบ่งบอกถึงสถานภาพการ เลี้ยงดูเด็ก การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยจากเดิมเป็น อันมาก อาทิเช่น การที่ครอบครัวไทยเปลี่ยนจาก เดิม ครอบครัวใหญ่เป็นครอบครัวเล็กมี พ่อ-แม่-ลูก การที่ แต่ละครอบครัวมีบุตรจำนวนน้อย ตลอดจน การเปลี่ยน แปลงสภาพเศรษฐกิจค่านิยมของ สังคมไทย ซึ่งพ่อ-แม่ ต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน ไม่มีเวลาโอกาส ใกล้ชิดกับบุตร การมุ่งให้ของเล่นที่เป็นวัตถุ แก่เด็กมากกว่าการให้เด็กเล่น เป็นกลุ่มร่วมกับเด็กวัย เดียวกันแบบ ด้อยที่ด้อยอาศัย ซึ่งกันและกัน จึงทำให้ เด็กมีพฤติกรรม ดังกล่าวแล้ว หากเป็นเช่นนี้ เด็กไทยจะปรับตัวเข้ากับ เพื่อนฝูงลำบาก การทำงาน การเล่นแบบทีมกระทำได้ ยากมาก เมื่อโตขึ้นโอกาสเกิด การปรับตัวของสามิ ภรรยาอาจจะไม่ดี การหย่าร้าง จะเพิ่มจำนวนมากขึ้น ดังนั้นก่อนจบผู้เขียนใคร่ขอเชิญชวน พ่อ-แม่ ผู้ปกครอง เด็กเห็นความสำคัญ ของการใกล้ชิดกับลูก ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่ บุตรหลานด้วยการโอบอุ้มเอาใจใส่เด็ก มุ่งให้เด็กเล่นแบบกลุ่มหรือทีมมากกว่าการเล่นกับสิ่ง ของแบบแยกตัว หากคนไทยกระทำได้เช่นนี้แล้ว เชื่อว่า สักวันหนึ่งพรรคการเมืองไทยจะเป็นพรรคใหญ่ ไม่แตก แยกเช่นทุกวันนี้

* ภาควิชาจิตกรรมบำบัด คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่